

ת"פ 31382/07/12 - מדינת ישראל נגד מיכאל מוסטובסקי

בית משפט השלום בראשון לציון

13 מרץ 2014

ת"פ 31382-07-12 מדינת ישראל נ' מוסטובסקי
31390-07-12

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
מיכאל מוסטובסקי
מדינת ישראל

נוכחים:

איתי ב"כ המאשימה עו"ד איתי שמואלי

הנאשם וב"כ עו"ד אלון מור יוסף

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן וזאת במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים בשלוש עבירות של איומים.

פרט האישום הראשון - מתייחס לאירוע מיום 4/7/2012 בשעה 13:00 עת הגיע הנאשם למסעדה שהיתה בשותפות עם המתלונן ואז אמר למתלונן כי עליו להגיע למסעדה ביום ראשון הקרוב בשעה 10:00 ו- "שאין לו מה להפסיד והוא מוכן לשבת בבית סוהר".

פרט האישום השני - התרחש יום לאחר מכן ביום 5/7/2012 אז הגיע הנאשם למסעדה צעק לעבר המתלונן "דע לך עד יום ראשון שעה 10:00 זה הסוף שלך".

המתלונן השיב ואמר לנאשם "אז אתה תשב בבית סוהר", ובתגובה לכך אמר הנאשם "אין בעיה אז אני אשב

עמוד 1

בבית סוהר, שאני אשתחרר אני אגיע אליך" עוד הוסיף ואמר "אתה תראה מה יהיה פה ביום ראשון".

עניינו של פרט האישום השלישי - מתייחס לשיחה טלפונית שהתקיימה ביום 6/7/2012 כאשר חוקרת מתחנת ראשל"צ התקשרה לטלפון הנייד של הנאשם על מנת לזמנו לחקירה, הנאשם השיב ואמר לה כי איננו מוכן להגיע לתחנת המשטרה ודרש כי השוטרת תאמר לו על מה התלונה, השוטרת הודיעה לו כי אין בכוונתה למסור לו מידע דרך הטלפון, ובתגובה אמר לה הנאשם שלא יגיע לחקירה ושלא תבלבל את המח.

החוקרת הבהירה לו כי אם לא יתייצב לחקירה, תאלץ להוציא כנגדו צו מעצר, אז השיב לה הנאשם כי אין לו כוונה לשתף עימה פעולה, דרש ממנה להוציא צו מעצר והוסיף ואמר לה "שלא תעזי להתקשר אלי עוד פעם כי חבל".

2. במסגרת הסדר הטיעון נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שרות המבחן לעניין העונש.

מתוך התסקיר עולה, כי מדובר באדם בן 54 נשוי, אב ל- 3 ילדים בגירים, אשר כולם לרבות אשתו מקיימים אורח חיים סביר ונורמטיבי.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד, כמו כן שרת שרות צבאי מלא, ועבד במהלך חייו בתחום הנגרות וכן בתחום החקלאות.

באשר לעבירות הנדונות, הרי שמדובר בהתנהגות על רקע יריבות עסקית בינו לבין שותפו, שהובילו בסופו של דבר לפירוק השותפות.

3. לנאשם טענות כנגד התנהגותו והתנהלותו של המתלון, שותפו, שלל כי נהג כלפו באופן תוקפני ומאיים, כי המתלון הוא זה שפעל באופן נקמני כלפיו על מנת לפגוע בו, ואילו הוא עצמו הינו קרבן הנסיבות.

4. שרות המבחן התרשם כי נוכח תשובותיו המתחמקות והבלתי ברורות לא ניתן היה לקיים בדיקה ממשית של התנהגותו בעבירות המיוחסות לו.

5. שרות המבחן בחן גורמי סיכוי וסיכון כאשר לעניין גורמי הסיכוי לקח בחשבון כי מדובר באדם ללא רקע פלילי קודם, ללא קווים אישיותיים שוליים או עברייניים, הינו בעל משפחה, נושא בקישורים ובכוחות תפקודיים תקינים, עובד לאורך השנים באופן סדיר ומפרנס את משפחתו.

באשר לגורמי הסיכון - שרות המבחן התרשם כי הרקע להתנהגותו נובע מחשדנות ומחוסר אמון כלפי שרות המבחן, תיאוריו ביחס להתנהגותו בעבירות היו מטושטשים ומצומצמים ולהערכת שרות המבחן אף גם לא אמינים.

הוא לא לקח אחריות כלשהי על התנהגותו הבעייתית, ולא ניתן היה לפיכך לבחון את משמעות התנהגותו בעבירות דנן.

בשל כך, שהנאשם לא היה מעוניין לשתף את שרות המבחן בפרטי התנהגותו, הרי שי שבכך מצב המעלה את הסיכון כי יחזור ויתנהג באופן דומה גם בעתיד.

בנסיבות אלה, לא מצא שרות המבחן להמשך בחינת סיוע ונמנע מהמלצה כלשהי בעניינו.

6. על פי הסדר הטיעון לעניין העונש, סוכם כי התביעה תעתור לעונש מאס בפועל שירוצה בדרך של עבודות שרות בעוד שהסנגור יעתור לעונש של מאסר על תנאי.

7. בהתאם להסדר הטיעון האמור, עתר אכן התובע להטלת עונש מאסר של 3 חודשים אשר ירוצו בעבודות שרות בכפוף לחו"ד של הממונה על עבודות השרות.

8. הסנגור מבחינתו טען לעונש של מאסר על תנאי, קנס ואף אולי פיצויים למתלונן.

9. התובע הדגיש כי מדובר במסכת איומים שהתפרסה על פני מספר ימים כאשר אין לראות בה משום מקשה אחת, המדובר לדעת התובע באיומים מהרף העליון כאשר פרט האישום האחרון מייחס לנאשם איומים כלפי שוטרת - איש מרות.

10. הסנגור הדגיש בסיכומיו כי מדובר בסכסוך עסקי שבו הונה השותף - המתלונן את הנאשם בסכומי כסף משמעותיים של כ- 250,000 ₪, נתן לו שיקים ללא כיסוי, ובמסגרת זו אף פעל הנאשם מיד בסמוך לאירועים המתוארים בכתב האישום בתביעה אזרחית כנגד המתלונן ואף בפעולות במסגרת ההוצל"פ.

11. עוד ציין הסנגור, כי הנאשם לוקה בשמיעתו ונזקק למכשירי שמיעה, ובאשר לאירוע האיומים כלפי השוטרת, הרי שהדבר היה בשעה שהנאשם היה בתנאי לחץ, עת אשפז את בתו בבית החולים (המציא תעודה מתאימה).

12. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על שארע, טען כי הינו אדם נורמטיבי, כי לא היה צריך לפעול בדרך בה פעל, ובאשר לדברים שנאמרו לשוטרת הוסיף וציין את מצב הלחץ בו היה, את העובדה כי סבר בתחילה שלא מדובר בשוטרת, שכן כאשר מיד לאחר אותה שיחה התקשר אליו שוטר אחר מתחנת המשטרה, הוא נענה לבקשה והתייצב בהמשך בתחנת המשטרה.

13. הצדדים הפנו אותי לפסיקה בעניין הענישה כאשר התובע הפנה לרע"פ 11043/04 שם דן בית

המשפט במבחן האובייקטיבי במסגרתו יש לבדוק האם האדם הסביר היה תופס את הדברים כמאיימים.

הסנגור, הפנה אותי לשורת פסקי דין שבהם הוטלו עונשי מאסר על תנאי לדברי איום שאף נלוו להם עבירות נוספות, ובית המשפט הטיל עונשי מאסר על תנאי בלבד.

14. אני סבור כי בעניינינו, יש לראות את שתי עבירות האיומים שבפרטים הראשון והשני כמקשה אחת, ואילו את העבירה שבפרט האישום השלישי כארוע אחר, אף שנעשה בסמיכות לשני הפרטים הראשונים ואולם, המאויים במקרה זה היתה שוטרת אם כי הזימון למשטרה היה בהקשר לשני הארועים הקודמים.

15. הערכים החברתיים שנפגעו עקב העבירות בהם הורשע הנאשם הינם שלומו של אדם ובטחונו ובהקשר לאיום על השוטרת, הרי שיש להוסיף לכך גם את הערך של הכבוד והנימוס ביחס לאנשי מרות.

16. בעניינינו, אני סבור כי מתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם הינו בין עונש הצופה פני עתיד, דהיינו מאסר מותנה ובין מאסר בפועל אשר יכול ויעשה בדרך של עבודות שרות בהיקף של מספר חודשים.

17. נסיבות ביצוע העבירות פורט לעיל כאשר יתכן ואכן היתה תשתית מעשית לתחושת הפגיעה אותה חווה הנאשם כתוצאה ממעשי המתלונן. ובאשר לדברי האיום כלפי השוטרת, הרי שאלה הינן ברף הנמוך שלהם ובנסיבות הלחץ בהן היה מצוי הקרבן עם קשיי השמיעה מהם הוא סובל ובהמשך התייצבותו במשטרה מרצונו בניגוד להצהרותיו שקדמו לדברי האיום על השוטרת.

למרות שכאמור קבעתי כי מדובר בשני ארועים של מעשי איום, הרי שבנסיבות העניין מצאתי כי העונש שיוטל על הנאשם יעשה במאוחד ביחס לכל העבירות.

18. נכון אמנם ששרות המבחן לא מצא מקום לבוא בהמלצה בעניינו של הנאשם, יחד עם זאת, בעיקרו הוא איננו תסקיר שלילי מובהק.

המדובר, באדם מבוגר יחסית, נורמטיבי, ללא עבר פלילי כלשהו.

19. לקחתי בחשבון גם את דבריו האחרונים של הנאשם טרם גזירת דינו והתרשמותי היא כי אכן מדובר בהתבטאות ובהתנהגות שאיננה מאפיינת את הנאשם באשר נעשתה בתנאי לחץ כמתואר לעיל.

20. בהתחשב בכל האמור, אני מוצא לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך שנתיים שלא יעבור העבירה בה הורשע בתיק זה.

ב. קנס כספי בסך 2,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתם אשר ישולם ב- 5 תשלומים חדשיים שווים ורצופים כאשר הראשון בהם יהיה ביום 15/4/2014.

היה ותשלום כלשהו, לא ישולם במועד, תעמוד היתרה לתשלום מיידי.

ג. לא מצאתי מקום לפסוק פיצויים למתלונן, וזאת בין השאר נוכח הסכסוך הכספי הקיים בינו לבין המתלונן.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ לפיה ימנע מלעבור העבירה בה הורשע במשך שנתיים מהיום.

היה ולא יחתום על התחייבות כאמור, יאסר לשמך 30 יום.

21. ההפקדה בסך 5,000 ₪ אותה הפקיד הנאשם במסגרת תיק מ"ת 31390-07-12 - יוחזר לידי.

22. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א אדר ב תשע"ד, 13/03/2014 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין, סגן נשיאה

הוקלד על ידי זהבה יעקוביאן